

- ἄλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα 285
 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
 θρασὺς ταγούχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ
 ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός,
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
 ΧΟ. οὗτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος 290
 ῥύσαιτ' ἄν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον

283. Λιβυστικῆς sic Aur. ap. Rawl. Herm. χαίρουσ' Both. probante Burgess. ad Troad. 1205. Vulgatur Λιβυστικοῖς, quod verum non puto. Enallagen enim quam vocant grammatici intra certos fines coerendam nec hic locum habere arbitror. Nam ut μητρῶον ὄγκον ὀνόματος a Soph. Trach. 814. ματρῶον ἄγνισμα φόνου ab Æsch. Eum. 315. Θάσιον οἴνου σταμνίον ab Arist. Lys. 196. et horum similia, ubi adjectivum ad alterum nomen potissimum refertur, recte dici concedam, nego tamen χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς pro ἐν τόποις χώρας Λιβυστικῆς dici potuisse. Quid autem intersit, quivis perspexerit. Quare Λιβυστικῆς recepi.

284. ἀμφιχεῦμα Ald. et mox σπόρου Schol. Lycophr. v. 519.

285. κατηρεμῆ Aurat.

289. τῶνδέ μοι N. et rectius fortasse. Notandum est, licet conjunctivus post verba optandi cum ὡς, ὅπως etc. fere usurpatum videas e. g. Odyss. Σ. 202. Eur. Hel. 169. Orest. 982. Suppl. 621. Iph. T. 439. optativum tamen subinde reperiri. e. g. Soph. Aj. 1196. γενοίμαν ἴν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημα τὰς ἱεράς ὅπως προσείποιμεν Ἀθήνας, ubi videnda quæ contra Elmsleium disputavit Hermannus, qui nostrum etiam locum tangit. Cf. etiam Philoct. v. 325. et vid. Dobr. Adv. ii. p. 265.

290. οὔτις N. Ita Flor. sed in marg. ab alia manu recentiori ^{as} γράφεται οὔτοι σε. Μοx Ἀθηναίους (sic ab alia manu recentiori) Flor. Ἀθηναίους Venet. Ἀθηναίης N.

291. ῥοῦς τε pro ὥστε Ald. παρεκμελισμένον Bigot. Aurat.